

Luis Serra y Guardia

Banquero

Ricoma, 79 y 81

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

según su criterio, este último precedió a Mr. Gant en el método del que se consideraba autor al indicado profesor francés, y su afirmación, demostrada claramente, de que el método Lluch es, teóricamente y prácticamente, más racional que ninguno de los otros.

El conferenciante estuvo acertadísimo, al exponer con suma facilidad de palabra y sin pretensión alguna, la definición, tan discutida como celebrada, del sabio matemático portugués Mattozo Santos, según la cual, el tejido, técnicamente hablando, no es más que una progresión matemática por diferencias, y los argumentos en que apoyó su disertación, fueron expuestos en forma por completo asequible para todos los asistentes.

Como los excursionistas tenían que salir para Badalona en el tren de las seis, no fué posible al conferenciante desarrollar más que una parte de la conferencia, por lo cual se ofreció a continuarla en otra ocasión; con gran satisfacción de los concurrentes, entre los cuales dejó gratísima impresión la admirable y culta disertación del señor Rodón y Amigó.

Los excursionistas, entre los cuales se encontraban tres hijos de esta localidad, que están al frente de importantes industrias en la ciudad de Badalona, fueron despedidos en la estación por buen número de amigos de esta villa.

Celebramos muchísimo haber presenciado fiesta tan hermosa cultural y hacemos votos para que los sacrificios de los alumnos del señor Rodón sean premiados como se merecen, en el mundo industrial; al mismo tiempo que felicitamos al ayuntamiento de Badalona por la admirable institución que sostiene y al señor Rodón por la excelsa labor que desarrolla y que debe ser para todos motivo muy justificado de satisfacción.

T. T.

XIRINOLES

L'Emperador del Britihs Bar, moralista de pour rire, encare destil·la cera por los cuatro costados.

Què hi farem!...

Hi ha gent que el seu amor propi és l'ermilla.

◎ ◎

Il tuo amicum Xerram parlatem latinorum, capellans Cul-lo Enreris

«Nulla est redentio», dirige in Vallesum Novum. «Nulla est redentio!»

Il tuo amicum Xerram, non sabate parlarem latinorum.

Et tuam tam poque.

◎ ◎

«La Comarca» s'enfutisma amb nosaltres perquè li hem tocat... el Centre Catòlic, dient que en un benefici varen recollir unes tretze pessetes.

I bé, dòna, no s'enfadis!... Qui diu tretze pessetes, vol dir tretze duros, o tretze cents duros!...

I are!...

Es molt estrany que fins a les *vigilées de Corpus*, no hagi comentat «La Comarca» i tant despiadadamente, per cert, una brometa tota ignocència, i feta sense altre ff que el de fer passar l'estona.

Serà?... No serà?...

(El caixista no ha trobat cap a amb accent per a compondre les paraules; «Serà?.. No serà?...»)

◎ ◎

Autorretrat:

«El Vallès Nou» diu: «... si per conveniències polítiques i personals de certs senyors s'els exigeix, es desdiuen de tot. i afirmen que el blanc és negre o el negle blanc, amb una frescura i una despreocupació tant gran, que a voltes un no sab si es troba en mig d'un poble civilitzat i culte o si tracta amb gent inconscient i ineducada, que en res aprecien ni tenen en compte la seva formalitat i conciència.

L'autor de «L'Home Funest», retratat per ell mateix.

No més li falta la pipa.

◎ ◎

En Feliu Vila ens diu, des de les columnes del nou periòdic «El Independiente», que en Serra i Dachs era redactor d'aquella bassa inspirada i pagada pel Pep Baté.

Vaja una novetat!

I aquí ve bé allò de les comparacions:

Nosaltres, tot i sabent-ho, no hem volgut entrar mai ni al portal de casa seva. Nosaltres, ens hem concretat, sempre, a dir-li poca solta.

Ni tant sols li hem dit ni li direm el què es mereixeria per la seva inqualificable conducta, impròpria d'un home que vol passar per il·lus-trat.

Nosaltres el tenim per un poca solta i per poca solta el deixem

◎ ◎

«El Independiente» vol fer comparacions entre en Torras i en Barangé, i els anomena Pares del poble

A l'un, pásese.

◎ ◎

Però a l'altra... Encare no arriba a *tio!*

«Quincenario», «granujas», «vils», «ruïns», «miserables», «baldón», «villanías»...

Vostès pregunten si aquestes paraules són extretes del discurs d'algún anarquista enfutismat, o bé d'algún orador mal educat, o?

Dones, no, senyors. Aquestes paraules són extretes d'una gazetilla del periòdic catòlic, *sesudo i prudente*, portaveu de les virtuts i austeritats del poble, «La Comarca».

Quo vadis, Parera?...

◎ ◎

Sabem i ens consta que sempre que a Granollers s'ha fet alguna manifestació religiosa o s'ha celebrat algun acte d'importància, enaltint el credo catòlic, les portes del cafè i dependències recreatives d'un centre molt assí i defensor de dites pràctiques restaren sempre tancades; més, el passat dijous, i en ocasió de recórrer solemnement els carrers de Granollers la seriosa i imponent processó del Corpus Christi, estaven obertes totes les portes del mentat centre, funcionant les taules de la *barrotada*, el solo i el cau.

Entre els catòlics de Granollers, es veu que fa adeptes l'idea modernista.

No tot ha d'ésser picar-se el pit.

No obstant, nosaltres creiem que deu donar-se al César el què és del César, i a Déu el què és de Déu.

Destil·lant cera

«La Comarca», amb extraordinari desenfado, oposa, a una inofensiva «xirinola» del nostre redactor festiu, un solt tant *enverinat*, que únicament pot atribuir-se a la ploma de cert subjecte que un *quiebro* en la partida d'ingressos del seu negoci, li fa perdre tota noció de modos i fins aquella exquisida educació que reiterades vegades havem regonegut als que han sigut instruïts en col·legis religiosos.

Es motiu suficient, él dir, mig en broma i mig en sèrio, que en determinada societat es recaudaren migrades pessetes en una funció, per a que s'ens obsequi amb frases del pitjor gust, i fins s'ens insulti de la manera més grosera?

Quina culpa té, EL DEMÒCRATA, si els socis del Centre Catòlic es retraieren i no volgueren contribuir amb el seu óbol a la festa Pro Senyera?

I què podem fer nosaltres si el senyor Torras, en ús d'un perfectíssim dret, no comprà la cera per al combregar general al conegut industrial d'aquesta vila En Miquel Parera?

Autoritza, una cosa ni altra, per a que s'ens digui «granujas, vils, ruïnes, miserables, quincenarios», i altres coses més?

Molt poca vergonya es necessita; tant po-ca, com sigui la que es precisi per a no *caure*, per a procedir en la forma que ho fa l'esmentat periòdic, que havíem cregut orgue de determinat partit polític i el diumenge passat ens convencérem que no representa sinó a la cera i encare a là que es fabrica en el carrer de Ricoma.

Renegui, el director de l'esmentat periòdic, de les seves antigües creences, si li sembla; no vagi a processons, si li dóna la gana, i no li gasten la cera; però no ens insulti a nosaltres; que eneare que inexperts, recordem i recordarem en tota ocasió que la educació és una de les coses més preuades que rebem dels nostres maestres.